

til grundstigningsskylden fremkomme en grundværdistigning. For sådanne tilfælde findes der regler i den nugældende grundstigningsskyldslovs § 2, sidste stk., og § 6. Reglen i § 2, sidste stk., angår hede- og moseopdyrkning samt udtørring af ferskvands- og havarealer; reglen i § 6 sigter antagelig til sådanne grundforbedringer som vej- og kloakanlæg på udstykningsarealer og lign., hvor fradraget formentlig aldrig vil falde bort før ved 30 års fristens udløb. Efter reglen i § 2, sidste stk., kan finansministeren, når fradraget ophører, bestemme, at grundbeløbet forhøjes med et til fradraget svarende beløb; efter reglen i § 6 kan finansministeren ved 30 års fristens udløb efter begæring af den afgiftspligtige tilstå en forlængelse af nævnte frist, d. v. s. at fradraget bliver stående indtil udløbet af den forlængede frist. Virkningen af, at finansministeren tager beslutning som nævnt til gunst for ejeren, er i begge tilfælde for grundstigningsskylden (men derimod ikke for grundskylden) i hvert fald indtil videre den samme, nemlig, at ejeren ikke kommer til at betale mere i skat end hidtil.

Disse regler i den nugældende grundstigningsskyldslov er formentlig ikke tilfredsstillende. Det er fundet rimeligt, at der i den foreliggende henseende for alle fradragberettigede grundforbedringer gives en fælles regel, og at denne følger den i grundstigningsskyldslovens § 2, sidste stk., angivne metode, således at grundbeløbet forhøjes med det bortfaldne fradragbeløb. Endvidere synes der ikke at være tilstrækkelig grund til, at denne forhøjelse af grundbeløbet i anledning af bortfald af fradrag for forbedringer skal være afhængig af tilladelse af finansministeren. Det er klart, at når fradraget bortfalder, fordi forbedringen ikke mere virker værdiforøgende, således at selve grundværdien som følge heraf er nedsat, kan slettelsen af fradraget ikke ved siden heraf medføre forhøjelse af grundbeløbet. I overensstemmelse med det anførte er lovforslagets § 6, stk. 1, formuleret.

Til stk. 2.

Reglen her, der vedrører grundforbedrede hede- og mosearealer samt arealer, indvundet fra sø eller hav ved udtørring, for hvilke arealer der af finansministeren med hjemmel i grundstigningsskyldslovens § 9 (der i den ændrede lov vil få paragrafbetegnelsen: § 14) bevillingsmæssigt er tilstået fritagelse for grundstigningsskyld, er indeholdt i grundstigningsskyldslovens § 2,

sidste stk. Den ændrede formulering indebærer ingen realitetsændring.

ad § 7.

Ændringerne er udelukkende af formel karakter.

ad § 8.

Til nr. 1.

Den i stk. 1 omtalte attest fra oppebørselsmyndigheden må formuleres således, at det af denne udtrykkeligt fremgår, at der af den opgivne „afgiftspligtige grundstigning“ skal svares 4 pct. årlig.

Vurderingsrådets i stk. 2 a og 3 omhandlede særlige ansættelse af grundværdien skal ske „efter reglerne for“ ansættelser til grundskyld. Heri ligger på den ene side, at der også eventuelt skal ansættes et fradrag for grundforbedringer, og på den anden side, at ansættelsen ikke skal lægges til grund for opkrævning af grundskyld, ligesom ansættelsen heller ikke får direkte betydning for opkrævningen af grundstigningsskyld, jfr. stk. 4. Den særlige ansættelse af grundværdien for det solgte areal, der foretages på salgets tidspunkt, er kun foreskrevet for at gøre det muligt for køberen at få sin købesum afstemt efter den grundstigningsskyld, han kommer til at udrede af den værdistigning på arealet, der forelå ved salget. Når ejendommen (den købte parcel, restejeendommen) i henhold til de almindelige regler i lov nr. 352 af 7. august 1922 første gang efter salget bliver optaget til vurdering til grundskyld (ved en almindelig vurdering eller en årsomvurdering), vil der blive ansat en grundværdi for ejendommen ganske på sædvanlig måde og efter forholdene pr. pågældende 1. oktober. Denne ansættelse bliver lagt til grund for opkrævning af grundskyld og grundstigningsskyld fra og med den efterfølgende april termin, men den får ingen som helst betydning for parternes mellemværende vedrørende salget. Man kan f. eks. tænke sig, at en parcel er købt i oktober måned. Efter de almindelige regler i lov nr. 352 af 7. august 1922 vil parcellen, såvel som restejeendommen, blive optaget til vurdering pr. næste 1. oktober på grundlag af forholdene, derunder prisforholdene, på dette tidspunkt. Det kan meget vel forekomme, at parcellen i løbet af det tidsrum, der er forløbet siden købet og den særlige ansættelse af grundværdien for parcellen, er steget yderligere i værdi. Men denne yderligere værdistigning, som vil få indflydelse på den grundstigningsskyld, køberen kommer til at udrede, skal han naturligvis ikke kunne forlange kompensation for